

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

05 жовтня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 43/дп-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Щотки С.О.,
членів Комісії: Заріцької А.О., Тітова Ю.Г.,

розглянувши питання щодо недостовірності тверджень, вказаних суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенком Владиславом Вікторовичем у декларації доброчесності судді за 2016 рік,

встановила:

Згідно з протоколом автоматизованого розподілу 19 квітня 2018 року до провадження члена Комісії надійшли повідомлення Громадської організації «Всеукраїнське громадське об'єднання «Автомайдан» (далі – ГО) від 14 серпня 2017 року та Маселка Р.А. від 19 березня 2018 року про недостовірність тверджень судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка В.В. у декларації доброчесності судді за 2016 рік (далі – декларація доброчесності).

У повідомленнях зазначено, що Лисенко В.В. у пункті 17 декларації доброчесності підтвердив факт неухвалення одноособово або у колегії суддів рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Проте такі твердження судді, на думку авторів повідомлень, є завідомо недостовірним, оскільки у період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України від 08 квітня 2014 року № 1188-VII «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» (далі – Закон № 1188-VII) (набрав чинності 11 квітня 2014 року) суддя ухвалював рішення (08, 13, 22 січня 2014 року) у справах: №№ 369/22/14-п, 369/88/14-п, 369/221/14-п, 369/94/14-п, 369/92/14-п, 369/219/14-п – про адміністративні правопорушення, якими визнав осіб винними у вчиненні правопорушень, передбачених статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) та застосовував до них санкції у виді позбавлення права управління транспортними засобами строком на шість місяців.

Водночас ГО повідомило, що стосовно судді порушено кримінальне провадження у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 375 Кримінального кодексу України (ухвалення завідомо неправосудного рішення) за фактом винесення 29 січня 2014 року постанови у справі № 369/342/14-п про адміністративне правопорушення ОСОБА_1,

передбаченим статтею 122-2 КУпАП. Судовий розгляд кримінального провадження триває у Святошинському районному суді міста Києва (справа № 759/15166/15-к).

Суддя Лисенко В.В. був повідомлений про розгляд матеріалів, проте у засідання не з'явився, в межах проведеної перевірки надав письмові пояснення.

Заслухавши доповідача, оголошені письмові пояснення судді Лисенка В.В., дослідивши матеріали перевірки, суддівського досьє, Комісія дійшла таких висновків.

Відповідно до частини другої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII (у чинній редакції, далі – Закон № 1402-VIII) декларація доброчесності складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження. До такого переліку згідно із Законом належить твердження про проходження перевірки суддів відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» та її результати (пункт 7 частини третьої статті 62 Закону № 1402-VIII).

У розробленій Комісією на виконання вимог Закону № 1402-VIII формі декларації доброчесності судді це твердження декларується шляхом заповнення двох пунктів декларації – 17 і 18. Пункт 17 передбачає необхідність підтвердити або спростувати відомості про неухвалення рішень, передбачених статтею 3 Закону № 1188-VII, пункт 18 – проходження перевірки згідно з Законом № 1188-VII, за результатами якої не встановлено фактів, що свідчать про порушення суддею присяги судді, та не виявлено підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

У поданій 23 січня 2017 року декларації доброчесності за 2016 рік Лисенко В.В. підтвердив твердження, зазначені у пунктах 17 та 18. Задекларовані суддею твердження свідчать про те, що він не ухвалював рішень, передбачених статтею 3 Закону № 1188-VII, а проведена стосовно нього перевірка відповідно до Закону № 1188-VII не встановила фактів, що свідчать про порушення ним присяги судді, та не виявила підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності.

За результатами проведеної Комісією перевірки встановлено, що 08 січня 2018 року у справі № 369/22/14-п, 13 січня 2014 року у справах № 369/94/14-п, № 369/92/14-п, № 369/88/14-п, 22 січня 2014 року у справах № 369/221/14-п, № 369/219/14-п та 29 січня 2014 року у справі № 369/342/14-п суддя Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенко В.В. одноособово ухвалив рішення, якими притягнув осіб: ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_5, ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_8 до адміністративної відповідальності та призначив їм адміністративні стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на шість місяців.

Згідно з вимогами Закону № 1188-VII суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі ухвалення ним одноособово рішень про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу (пункт 4 частини першої статті 3 цього Закону).

За результатами дослідження суддівського досьє встановлено, що дії судді Лисенка В.В. щодо ухвалення рішень у зазначених справах стосовно осіб ОСОБА_2, ОСОБА_5, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_1 були предметом перевірки Тимчасовою спеціальною комісією з перевірки суддів

загальної юрисдикції (далі –ТСК) за скаргами ОСОБА_1, ОСОБА_6 та голови громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловського А.В. Також предметом перевірки ТСК за цими заявами були дії судді щодо ухвалення рішення від 20 січня 2014 року у справі № 369/142/14-п про притягнення ОСОБА_8 згідно зі статтею 122-2 КУпАП до адміністративної відповідальності та застосування до нього адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на шість місяців.

Оскільки ТСК до закінчення своїх повноважень не ухвалила рішення щодо заяв про проведення спеціальної перевірки стосовно судді Лисенка В.В., матеріали у лютому 2016 року на підставі частини п'ятої статті 2 Закону № 1188-VII були передані до Вищої ради юстиції для розгляду за загальною процедурою.

Із набранням чинності Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вищу раду юстиції реорганізовано у Вищу раду правосуддя.

Згідно з рішенням Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя (далі – Дисциплінарна палата) від 21 червня 2017 року № 1668/3дп/15-А у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка В.В. відмовлено. Заяву голови громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловського А.В. в частині перевірки обставин справи № 369/22/14-п стосовно ОСОБА_2 за статтею 122-2 КУпАП залишено без розгляду.

Ухвалюючи зазначене рішення, Дисциплінарна палата дійшла висновку, що при розгляді справ про притягнення ОСОБА_5, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_6, ОСОБА_7, ОСОБА_1, ОСОБА_8 до відповідальності суддею Лисенком В.В. допущено поведінку, яка порочить звання судді та підриває авторитет правосуддя. Згідно з чинною редакцією Закону № 1402-VIII дії судді Дисциплінарна палата кваліфікувала як істотний дисциплінарний проступок. Проте, оскільки строк притягнення судді до дисциплінарної відповідальності закінчився, Дисциплінарна палата, керуючись пунктом 2 частини першої статті 45 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» вирішила відмовити у відкритті дисциплінарно справи.

Залишаючи без розгляду заяву голови громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловського А.В. щодо спеціальної перевірки дій судді Лисенка В.В. у справі № 369/22/14-п стосовно ОСОБА_2, Дисциплінарна палата виходила з того, що порушені у ній питання розглядалися Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі – Комісія) у дисциплінарній справі за заявою останнього. Рішення Комісії від 07 липня 2016 року № 1381/дп-16 про направлення до Вищої ради юстиції рекомендації для вирішення питання про звільнення Лисенка В.В. з посади судді Києво-Святошинського районного суду Київської області за порушення присяги було скасовано у судовому порядку (рішення Вищого адміністративного суду України від 20 жовтня 2016 року в адміністративній справі № 800/447/16).

Таким чином, Комісія встановила, що у період з 08 по 29 січня 2014 року суддя Лисенко В.В. загалом ухвалив вісім рішень про притягнення осіб до адміністративної відповідальності на підставі статті 122-2 КУпАП та застосував до них адміністративні стягнення у виді позбавлення права на управління транспортними засобами строком на шість місяців. Дії судді у цих справах були предметом спеціальної перевірки у порядку, передбаченому Законом № 1188-VII. За результатами проведеної перевірки було встановлено факти, що свідчать про порушення суддею присяги. Зазначену інформацію

щодо себе суддя Лисенко В.В. зобов'язаний був задекларувати в пунктах 17 та 18 декларації доброчесності за 2016 рік, проте не зробив цього.

У письмових поясненнях суддя Лисенко В.В. заперечив ухвалення рішень щодо осіб – учасників масових акцій протесту, посилаючись на відсутність будь-яких відомостей про це в матеріалах справ, які він розглядав, та відсутність визначення в українському законодавстві терміна «учасники масових акцій протесту». За таких обставин суддя вважає, що об'єктивні дані для відображення в декларації доброчесності інформації щодо ухвалення рішень, передбачених статтею 3 Закону № 1188-VII, у нього відсутні.

Водночас пояснення судді спростовуються фактичними обставинами, встановленими під час перевірки тверджень, наведених ним у декларації доброчесності.

Зокрема, Комісія встановила, що після набрання чинності Закону України від 21 лютого 2014 року № 743-VII «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» (далі – Закон №743-VII) суддя Лисенко В.В. 07 березня 2014 року, керуючись статтями 4, 6 зазначеного закону ухвалив рішення у справах про звільнення осіб ОСОБА_2, ОСОБА_3, ОСОБА_4, ОСОБА_6, ОСОБА_7 від адміністративної відповідальності, що підтверджується опублікованими у Єдиному державному реєстрі судових рішень постановами.

За Законом № 743-VII звільненню від такого виду відповідальності підлягали особи, які були учасниками масових акцій протесту, що розпочалися 21 листопада 2013 року, за вчинення в період з 21 листопада 2013 року по день набрання чинності цим Законом включно будь-яких адміністративних правопорушень за умови, що ці правопорушення пов'язані з масовими акціями протесту (стаття 4 Закону № 743-VII).

Таким чином, суддя постановами про звільнення осіб від адміністративної відповідальності фактично підтвердив їх спеціальний суб'єктний статус учасників масових акцій протесту.

Частиною п'ятою статті 62 Закону № 1402-VIII законодавець встановив презумпцію достовірності задекларованих суддею тверджень за умови відсутності доказів іншого.

Оцінюючи встановлені перевіркою обставини, Комісія дійшла висновку, що твердження судді Лисенка В.В. у пунктах 17,18 декларації доброчесності судді за 2016 рік є недостовірними, що підтверджується матеріалами перевірки, рішенням Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя, судовими рішеннями.

Пунктом 19 частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII передбачено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з підстави декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.

Дослідження норм законодавства, встановлених обставин у їх сукупності, дають Комісії підстави для висновку про те, що дії судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка В.В. щодо декларування недостовірних тверджень у пунктах 17,18 декларації доброчесності за 2016 рік мають ознаки дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 19 частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII.

Інформація ГО стосовно кримінального провадження НОМЕР_1 за обвинуваченням Лисенка В.В. у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.і 375 Кримінального кодексу України перевірена Комісією. Встановлено, що за результатами судового розгляду зазначеного кримінального провадження Святошинський районний суд міста Києва

08 квітня 2016 року ухвалив виправдувальний вирок.

Ураховуючи зазначене, керуючись статтями 62, 100, 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», пунктом 6.5.2. Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія у складі колегії

вирішила:

визнати підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенком Владиславом Вікторовичем у декларації добросовісності судді за 2016 рік.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті стосовно судді Києво-Святошинського районного суду Київської області Лисенка Владислава Вікторовича.

Головуючий

С.О. Щотка

Члени Комісії:

А.О. Заріцька

Ю.Г. Тітов